

BAŞYAZI

7-8 Mart 1998 tarihlerinde gerçekleştirilen Odamızın 36. Genel Kurulu'nda göreve gelen Yönetim Kurulumuz, çalışma programını oluşturarak çalışmalarına başlamıştır. Bu program da dile getirilen görüşlerin gerçekleşmesi için sizlerin de desteği ile elimizden gelen çabayı göstereceğimizi belirtmek isteriz.

Uzun yıllardan beri Odamız, gerek madencilik sektörünün gerekse maden mühendislerinin sorunlarını ve bu sorunlarla ilgili görüş ve önerileri dile getirmeye çalışmış ancak, beklenen olumlu gelişmeler istenen düzeyde maalesef sağlanamamıştır.

Madenciliğin kendisine özgü özellikleri vardır. Madencilik, sanayileşmenin lokomotifidir. Madenler zor doğa koşullarında üretilirler. Yatırım dönemi uzundur ve buldukları yerde üretilirler. Uzun mesafelere taşınmaları halinde ekonomik olma özelliği ortadan kalkabilir. Bu ve benzeri özellikleri nedeniyle birçok sektörden ayrılır. Bu nedenle farklı değerlendirilmesi gerekir. Dünyanın bir çok ülkesinde bu yönde uygulamalar yapılmıştır. Yatırım teşvikleri, alt yapı hizmetleri gibi birçok özel destekler verilmiştir.

Devletin ekonomiden çekilmesi politikalarının sonucu madencilik sektöründeki yansımaları hissedilmeye başlamıştır. Devletin, bu sektörde bırakmış olduğu boşluk çeşitli nedenlerden dolayı, özel sektör tarafından da doldurulamamıştır. Ülkemiz hammadde temininde darboğaza girmemişse, geçmişte yapılan yatırımlar nedeniyledir. Bu anlayış devam ederse hammadde darboğazına gireceği gerçeği fazla uzak gözükmemektedir.

Ağırlıklı olarak 1985 yıllarından beri uygulanan devletin maden aramacılığından çekilmesi gerektiği görüşü; ülkemizde yeni maden arama çalışmalarını minimize etmiş, ne yeni bir kaynak bulunmuş ne de mevcut rezervlerin geliştirilmesi yönünde ciddi çalışmalar yapılmıştır. Özel sektörden beklenen arama çalışmaları istenen düzeye ulaşmamıştır. MTA'nın geçmişte olduğu gibi maden aramacılığına yeniden başlaması, bu doğrultuda gereken organizasyonun zaman kaybetmeden oluşturulması kaçınılmazdır. Ancak bu kuruluşumuz bütün ağırlığını "su aramaya" yöneltmiş durumdadır. Ülkemizde madenleri kim arayacak? Bu sorunun yanıtını bekliyoruz. !

Gelişmiş, sanayileşmiş bir Türkiye bugün tükettiği hammaddenin çok üzerinde hammadde tüketecektir. Bu miktarın karşılanması için, öncelikle sektörün bugünkü sorunlarının acil olarak çözülmesi ve gelecekle ilgili uzun erimli politikaların bu günden gündeme alınması gerekir. Ancak; herhangi bir planlamanın olmadığını belirtmek isteriz.

Sektörümüzdeki KİT'lerde yıllarca devam eden yatırımsızlık, politik müdahale ve siyasi kadrolaşmalar bu kuruluşları her yönü ile erozyona sürüklemiştir.

Etibank'ın bünyesinden 7 Anonim şirket çıkarılarak, yönetim kadroları 7 kat arttırılmıştır. Anonim şirket haline getirilen işletmelerin birçoğunun bugünkü yapıları ile yaşamlarını idame ettirebilmeleri olanaksız gibi gözükmektedir. Hedef, boruların kamunun elinden çıkartılması mıdır? Yeterli düzeyde tartışılmadan hayata geçirilen oluşum Etibank'ın tarihe karışması sonucunu doğurabilir. TKt'nin termik santrallere kömür veren sahalarının işletme haklarının devri bir çok belirsizlikleri beraberinde getirmiştir. Bu sahaları; kim, nasıl denetleyecek; arama çalışmaları yapılacak mı; kim yapacak? Bu işletmelerde çalışanlar nerede nasıl istihdam edilecek? Bu sahaların devrini alanlar yarın çeşitli nedenlerle üretimi gerçekleştirmezlerse nasıl bir yaptırım uygulanacak?

Zonguldak Taşkömürü Havzasının daha verimli hale getirilmesi doğrultusunda çeşitli raporlar, görüşler öneriler oluşturulmasına rağmen gerekli adımlar atılmamıştır.

